

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eo qui habebat manum aridam, Sermo XXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

De eo qui habebat manum aridam, Sermo XXXII.

OMnia signorum Christi opera, stupenda virtutum, non humanitus, neque casu, sed diuina procuratione credenda sunt euenisse: sicut hodie nobis Euangelicum demonstrauit eloquium. *Et intra-* *Mar. 3.*
uit, inquit, Iesus in synagogam: & erat ibi homo habens manum aridam. Christus quidem ingreditur synagogam, sed Iudæus nec recipit intrantem, nec agnoscit præsentem, nec operantem cæcatus intelligit. Cernite quàm nihil sit præsentia corporalis, ubi fuerit mentis miseranda separatio, sicut contra nihil officit absentia corporalis, ubi corda fuerint sociata per fidem. *Et erat ibi homo, habens manum aridam.* In hoc homine omnium hominum imago figuratur: in hoc geritur cura cunctorum: in hoc vniuersorum sanitas diu expectata reparatur. Aruerat enim manus hominis magis stupore fidei, quàm siccitate neruorum: & plus culpa conscientia, quàm debilitate carnali. Antiqua nimis ista erat, & quæ in ipso mundi principio contigerat ægritudo, nec arte hominis, aut beneficio poterat hæc curari, quæ iusta Dei fuerat indignatione contracta, tetigerat vetita, inconcessa præsumperat: cum se ad arborem sciendi bonum, malumque porrexerat, authore indigebat, non qui malagma imponeret, sed qui posset illatam relaxare sententiam: & ignoscendo resolvere, quod religauerat indignando: In hoc homine nostræ tantum geritur umbra sanitatis: perfecta autem salus nobis reseruatur in Christo: quia tunc ariditas nostræ manus miserando dissoluitur, cum cruore perfunditur dominicæ passionis: cum in illo vitali ligno crucis extenditur: cum carpit fructuosam de dolore virtutem: cum rotam arborem salutis amplectitur, cum clavis domini corpus affigitur,

Gen. 3.

tur, quo nunquam ad arborem concupiscentiæ, & arida redeat volutatis. *Observabant, inquit, Pharisei si sabbathis curaret, ut accusarent eum.* Ad infamiam iudicis, & nequitiam cognitoris, quæritur de cura crimen, de pietate accusatio, reatus de virtute, de salute supplicium. Sed mirum non est: semper offendunt bona malos, pia impios, sancta profanos: aut quando non lascivius disciplinam, virtutem vitiosus, innocentiam criminosis accusat? Observabant solliciti sacerdotes sabbathis non si peccaret, sed si curaret: ut accusarent eum. Amatores criminum inuigilant, insidiantur in accusatione virtutum: quasi contra salutem, non pro salute sabbathum sit prouisum. Si sabbathis curaret, observant: tali legis interprete, non dico laborat nimis, sed funditus & expirat ægrotus. Sabbatho non impiè curam denegavit infirmis, sed tota pietate aliquotiens quietem præstitit fessis nimio labore mortalibus. *Et ait homini habenti manum aridam: surge in medium.* professor debilitatis propriæ: supernæ pietatis exactor: testis diuinæ virtutis: Iudaicæ incredulitatis assertor. *Surge in medium.* ut quos non compungit virtus tanta signorum, quos non opera tantæ salutis, inclinant, vel debilitatis tantæ miseratio constringat, & mitiget. *Tunc dicit eis, licet sabbathis bene facere, an male, animam saluam facere, an perdere?* Hoc dicendo, bonitatem commendat operis sui: & illorum malitiæ conceptæ conscientiam accusat: quia cum ille hominem saluum facere corpore, animoque gestiret, illi eum accusandi studio perdere moliuntur: qui & patiebantur eum sabbathis curare: insidiantes animo vtrum curaret, ut cum curasset, sensus sui malignitate damnarentur: & essent tali patientia, quàm ipsa malitia nequiores: & plus furentes dolo, quam tali iudicio dementes. *At illi tacebant, & circumspiciens eos cum ira, contristatus.*

contristatus super cecitate cordis eorum. Circumspiciens dixit, non conspiciens, id est, non tantum faciem ut homo intuens, sed ut Deus corpora, corda, mentes, sensus, præterita, præsentia, futura contemplatus. *Circumspiciens eos cum ira, contristatus.* Irascitur ut dominus, contristatur ut parens, dolet ut homo, intuetur ut Deus. *Dicit homini, extende manum tuam: & extendit: & restituta est manus illius.* Extende manum tuam: iussione soluitur, quæ fuerat iussione deuincta. *Extende manum tuam.* Agnuit pœna iudicem, opus Deum, indulgentia prodidit conditorem. Orate fratres, ut sola synagoga tali debilitate fuscetur: nec sit in Ecclesia cuius manum arefaciat cupiditas, contrahat auaritia, rapina debilitet, tenacitas ægrotam constringat: sed si acciderit id ipsum, audiat dominum, & citò eam in opere pietatis extendat, relaxet, & in misericordia, in eleemosynis porrigat. Sanari nescit, qui nescit pauperi fœnerari. *Tunc egressi Pharisei statim cum Herodianis consilium faciebant, quomodo eum perderent.* Semper Iudæus Herodianis iungitur, ut inuadat Christianos. *Iesus, inquit, cum discipulis secessit ad mare.* Ut comparatione fluctuum prauiores Iudæorum probaret & demonstraret errorem. Sed quia Iesus deseruiente nauicula, id est Ecclesia, sequestratur à confusione turbarum, & Christiani populi gubernator residet indefessus vario genere medendi, & imperauit ventis

Mar. 4.

& mari, ut tandem tranquillitatis obedientia

conquiescant, iuxta Prophetam: Dirumpamus

Psal. 20.

vincula eorum, & proiciamus à

nobis iugum ipsorum, ut sub iugo

pietatis manentes, diuinæ

gloriæ mereamur esse

participes.

De